Lietas arhīva Nr. CA-0236-22/24
ECLI:LV:RAT:2022:0112.C29251918.19.S

# SPRIEDUMS
## Latvijas Republikas vārdā

2022.gada 12.janvārī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Marika Bebriša,
tiesnese Sarmīte Vamža un tiesnese Žanete Žimante,
izskatīja rakstveida procesā Rīgā, Brīvības bulvārī 34, civillietu /pers. A/ prasībā pret /biedrība/par pienākuma izpildi un morālā kaitējuma piedziņu sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2021.gada 28.maija spriedumu.

**Aprakstošā daļa**

[1] /pers. A/ cēlis tiesā prasību (vēlāk to grozot) pret /biedrība/, kura pamatota ar Latvijas Republikas Satversmes 92.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 2., 3., 4. un 9.pantu, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.pantu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 1.pantu, 8.pantu, 14.panta otro daļas, 15.panta pirmo un otro daļu, 16.pantu, Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 3., 3.[1] un 17.pantu, Civillikuma 1635., 1732., 1782., 1838., 1895., 2305., 2343., 2344., 2345. un 2352.[1] pantu, likuma "Par grāmatvedību" 2., 3., 6., 7.pantu, Arhīvu likuma 3., 4., 24. un 27.pantu, Dokumentu juridiskā spēka likuma 4.panta otro daļu, Ministru kabineta 28.09.2010. noteikumu Nr. 916 "Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas kārtība" 44., 45. un 46.punktu, Ministru kabineta 21.10.2003. noteikumu Nr.585 "Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" 2., 5., 8., 8.3, 35.punktu, Ministru kabineta 28.09.2010. noteikumu Nr. 908 "Mājas lietas vešanas un aktualizēšanas noteikumi" 24. un 25.punktu, Ministru kabineta 09.12.2008. noteikumiem Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu".

[1.1] Prasībā prasītājs lūdzis tiesu izspriest šādus prasījumus: uzlikt par pienākumu atbildētājam izsniegt prasītājam siltumenerģijas skaitītāju rādījumus par dzīvojamo māju /adrese/, par 2016.gadu par katru atskaites periodu (mēnesi); metodiku, pēc kādas tiek aprēķināta maksa atsevišķi par karstā ūdens uzsildīšanu, karstā ūdens cirkulāciju un apkuri; norādīt lēmumu vai tiesību aktu, uz kura pamata attiecīga metodika noteikta; piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam morālā kaitējuma kompensāciju 380 *euro;* piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam visus tiesāšanās izdevumus.

[1.2] Prasībā norādīts, ka atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 14.panta otrajā daļā un 15.panta otrajā daļā norādītajam, prasītājs lūdza atbildētāju iepazīstināt viņu rakstveidā ar informāciju par to, kā tiek aprēķināts siltumenerģijas patēriņš par karstā ūdens sagatavošanu, karstā ūdens cirkulāciju un apkuri, kā veidojas maksa par minēto prasītāja dzīvoklim, kā veidojas maksa par minēto prasītāja dzīvoklim.

Minēto informāciju atbildētājs nav sniedzis. Prasītājs uzskata, ka atbildētājs tādējādi ir pieļāvis diskrimināciju, liedzot prasītājam saņemt informāciju par kopīpašumā piederošās daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, tāpēc minētās atbildētāja prettiesiskās darbības ir radījušas pamatu prasītājam nodarītā morālā kaitējuma atlīdzības 380 *euro,* kas atbilst līdz 2017.gada 31.decembrim Latvijā noteiktās minimālās mēnešalgas apmēram, piedziņai.

[2] Atbildētāja pilnvarotais pārstāvis paskaidrojumos par prasību norādījis, ka prasību neatzīst.

[3] Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 31.oktobra spriedumu prasība noraidīta daļā par pienākuma izpildi izsniegt prasītājam siltumenerģijas skaitītāju rādījumus par dzīvojamo māju /adrese/, par 2016.gadu par katru atskaites periodu un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu. Prasība atstāta bez izskatīšanas daļā par pienākuma uzlikšanu izsniegt prasītājam metodiku pēc kādas tiek aprēķināta maksa atsevišķi par karstā ūdens uzsildīšanu, karstā ūdens cirkulāciju un apkuri, norādīt lēmumu vai tiesību aktu, uz kura pamata attiecīga metodika noteikta.

[4] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2020.gada 5.jūnija lēmumu atcelts Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 31.oktobra spriedums un lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesai.

[5] Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2021.gada 28.maija spriedumu prasība noraidīta pilnā apmērā. **Spriedumā norādīti šādi motīvi.**

[5.1] Tiesa konstatējusi, ka lietā nav strīda par šādiem faktiem.

Prasītājam 2000.gada 13.novembrī ir reģistrētas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu /adrese A/, un kopīpašuma 532/30232 domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas.

Dzīvojamās mājas /adrese/, īpašnieki 2013.gada 20.novembrī izveidojuši/biedrība/, ar mērķi apsaimniekot dzīvokļu īpašniekiem piederošo kopīpašumu.

/biedrība/ no 2013.gada 1.decembra ir dzīvokļu īpašnieku kopuma pilnvarotā persona, kura veic daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldīšanas darbības.

[5.2] Tiesa secinājusi, ka lietā ir strīds par to, vai atbildētājam ir pienākums izsniegt prasītājam siltumenerģijas skaitītāju rādījumus par dzīvojamo māju /adrese/, par 2016.gadu par katru atskaites periodu (mēnesi); metodiku pēc kādas tiek aprēķināta maksa atsevišķi par karstā ūdens uzsildīšanu, karstā ūdens cirkulāciju un apkuri; norādīt lēmumu vai tiesību aktu, uz kura pamata attiecīga metodika noteikta.

Tāpat lietā ir strīds par to vai atbildētājs ir pieļāvis normatīvo aktu pārkāpumu, sniedzot atbildes uz prasītāja iesniegumiem par siltumenerģijas rādītājiem un aprēķināšanu un par to vai atbildētājs ir nodarījis prasītājam morālo kaitējumu.

[5.2.1] Atsaucoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 9.panta 6.punktu, 10.panta 1., 2., 3., 4., 5., 8.punktu, 16.panta pirmās daļas noteikumiem, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 15.panta pirmo un otro daļu, tiesa secinājusi, ka prasītājam kā dzīvokļa īpašniekam ir pienākums ir piedalīties daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/, kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu, kā arī ir tiesības saņemt no atbildētāja kā pārvaldnieka informāciju, kas attiecas uz pārvaldīšanas uzdevumu.

Tiesa norādījusi, ka atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta piektajai daļai uz pārvaldīšanas uzdevuma pamata iegūtās saistības attiecas uz ikvienu dzīvojamās mājas īpašnieku. Dzīvokļu īpašnieku kopums kopsapulcē lemj par jautājumiem, kas saistīti ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, kā arī kārtību, kādā dzīvokļu īpašnieki norēķināsies par pakalpojumiem. Savukārt likuma 14.panta otrā daļa noteic pārvaldnieka pienākumu sniegt dzīvojamās mājas īpašniekam aktuālu, nepārprotamu un pilnīgu informāciju par dzīvojamās mājas īpašniekam saistošiem normatīvajiem aktiem un no tiem izrietošajām saistībām, par pārvaldnieka saistībām, kas izriet no pārvaldīšanas uzdevuma, kā arī - pēc dzīvojamās mājas īpašnieka pieprasījuma – par jautājumiem, kas attiecas uz pārvaldīšanas uzdevumu.

[5.2.2] Tiesa konstatējusi šādus apstākļus.

[5.2.2.1] No 2017.gada 29.augusta prasītāja iesnieguma atbildētāja valdei izriet, ka prasītājs, pamatojoties uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 15.pantu un Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" 7.1 punktu, lūdzis sniegt (nosūtīt) viņam siltumenerģijas skaitītāja rādījumus par dzīvojamās mājas /adrese/, 2016.gada katru atskaites periodu (lietas 16.lapa).

Tādējādi šajā iesniegumā prasītājs nav lūdzis, lai atbildētājs izsniedz viņam arī metodiku pēc kādas tiek aprēķināta maksa atsevišķi par karstā ūdens uzsildīšanu, karstā ūdens cirkulāciju un apkuri, norāda lēmumu vai tiesību aktu, uz kura pamata attiecīga metodika noteikta.

[5.2.2.2] 2017.gada 29.septembrī atbildētāja pilnvarotais pārstāvis sniedzis prasītājam atbildi, kurā norādījis, ka Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 15.pants nepiešķir prasītājam tiesības prasīt no atbildētāja iesniegumā norādīto informāciju par 2016.gadu, vienlaikus informējot, ka atbildētāja rīcībā nav šādu rādītāju (lietas 17.lapa).

[5.2.2.3] No AS "Rīgas siltums" 2018.gada 13.jūnija vēstules atbildētājam izriet, ka pamatojoties uz 2011.gada 28.aprīļa vienošanos (pielikums Nr.7 2001.gada 10.oktobra līgumam Nr.54160 par siltumenerģijas piegādi un lietošanu), AS "Rīgas siltums" 2012.gadā nodrošināja objektā /adrese/, esošo siltumenerģijas skaitītāju aprīkošanu ar automātisko rādījumu nolasīšanas ierīcēm un nodeva to ekspluatācijā.

Tādējādi kopš 2012.gada 1.aprīļa siltumenerģijas skaitītāju rādījumi objektā tiek nolasīti automātiski un izmantoti norēķinos par patērēto siltumenerģiju (lietas 60.lapa).

[5.2.3] Izvērtējot minētos apstākļus, tiesa atzina, ka atbildētājam nav iespējams sniegt prasītājam 2017.gada 29.augusta iesniegumā pieprasīto informāciju par siltumenerģijas skaitītāja rādījumiem par dzīvojamo māju /adrese/, par 2016.gada katru atskaites periodu, jo šī informācija atrodas nevis atbildētāja, bet AS "Rīgas siltums" rīcībā.

Tāpat tiesa secināja, ka atbildētājs ir sniedzis prasītājam atbildi uz prasītāja 2017.gada 29.augusta iesniegumu tādā apjomā, kādā informācija tika pieprasīta, jo izsniegt metodiku pēc kādas tiek aprēķināta maksa atsevišķi par karstā ūdens uzsildīšanu, karstā ūdens cirkulāciju un apkuri, norādīt lēmumu vai tiesību aktu, uz kura pamata attiecīga metodika noteikta, prasītājs 2017.gada 29.augusta iesniegumā nebija lūdzis.

[5.3] Tiesa konstatēja, ka prasītājs pastāvīgi vēršas ar iesniegumiem pie atbildētāja par dažādas informācijas sniegšanu, kā arī nav strīda, ka prasītājs ir cēlis tiesā neskaitāmas prasības pret atbildētāju, cita starpā par pienākuma izpildi un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu, tādejādi iespējams, ka prasītājs ir sajaucis un/vai neatceras kādu informāciju viņš ir lūdzis no atbildētāja 2017.gada 29.augusta iesniegumā, kā arī iespējams ir sajaucis konkrēto civillietu ar kādu citu no prasītāja celtajām prasībām pret atbildētāju par pienākuma izpildi.

Tiesa konstatēja, ka prasītājs lietā nav iesniedzis pierādījumus, ka viņš būtu vērsies AS "Rīgas siltums" ar lūgumu sniegt informāciju par nekustamā īpašuma /adrese/, siltumenerģijas skaitītāju rādījumiem 2016.gadā un viņam būtu atteikts sniegt šādu informāciju, tālab nav pamata uzskatīt, ka prasītājs šādu informāciju nebūtu varējis saņemt tieši no AS "Rīgas siltums".

Norādot, ka atbildētājam nevar uzlikt par pienākumu sniegt tādu informāciju, kuras atbildētāja rīcībā nav, tiesa noraidīja prasību daļā par pienākuma uzlikšanu atbildētājam sniegt (nosūtīt) siltumenerģijas skaitītāja rādījumus par dzīvojamo māju /adrese/, par 2016.gada katru atskaites periodu.

[5.4] Tiesa konstatēja, ka lietas materiālos ir prasītāja 2015.gada 13.februāra iesnieguma "Par siltumenerģijas maksu /adrese/, kas adresēts atbildētāja valdei (lietas 72.lapa) kopija. Tajā lūgts atbildētāju, pamatojoties uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 14.panta otro daļu un Ministru Kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumiem Nr.1013, sniegt prasītājam informāciju, pēc kādas metodikas tiek aprēķināts katram dzīvoklim dzīvojamā mājā /adrese/, patērētās siltumenerģijas apjoms, kas tiek izlietots karstā ūdens uzsildīšanai, karstā ūdens cirkulācijai un apkurei atsevišķi pa šīm pozīcijām; paziņot, kāda institūcija ir apstiprinājusi šo metodiku, un nosūtīt prasītājam attiecīgā lēmuma vai normatīvā akta kopiju.

Atbildētājs 2015.gada 12.martā ir sniedzis atbildi uz šo prasītāja 2015.gada 13.februāra iesniegumu, paskaidrojot, ka dzīvojamās mājas kopējā siltumenerģija tiek sadalīta aukstā ūdens uzsildīšanai, karstā ūdens cirkulācijas izmaksām un apkurei. Aukstā ūdens uzsildīšanas izmaksas tiek aprēķinātas, izmantojot konstantu tarifu, kas tiek reizināts ar patērēto ūdens daudzumu. Karstā ūdens cirkulācijas izmaksas tiek aprēķinātas, izmantojot konstantu tarifu, kas tiek reizināts ar dzīvokļu skaitu dzīvojamā mājā. Attiecībā uz apkures izmaksām - no kopējām siltumenerģijas izmaksām tiek atņemtas aukstā ūdens uzsildīšanas izmaksas, cirkulācijas izmaksas un atlikums tiek izdalīts uz dzīvojamās mājas apkures platību. Iegūtais tarifs tiek reizināts ar katra dzīvokļa platību, iegūstot katra konkrētā dzīvokļa apkures izmaksas. Šāda siltumenerģijas sadales kārtība ir bijusi pirms dzīvojamās mājas pārvaldīšanas procesa pārņemšanas un dzīvokļu īpašnieki to ir pārņēmuši no iepriekšējā īpašnieka - Valsts centrālās dzīvojamo māju privatizācijas komisijas. Dzīvokļu īpašnieki nav iebilduši pret šādu siltumenerģijas sadales kārtību (lietas 73., 98.lapa).

Ņemot vērā šos faktus, tiesa atzina, ka prasītājs nav pārkāpis Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma normas un prasības pieteikumā norādītie apstākļi, ka atbildētājs ignorē viņa informācijas sniegšanas pieprasījumus, nav guvuši apstiprinājumu.

[5.5] Saistībā ar citām prasītāja tiesvedībām pret atbildētāju tiesa konstatēja šādus faktus.

[5.5.1] No Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2018.gada 29.marta sprieduma lietā Nr.C29441015 (lietas 218.-230.lapa) izriet, ka prasītājs bija cēlis tiesā prasību pret atbildētāju, lūdzot uzlikt pienākumu atbildētājam izsniegt prasītājam siltumenerģijas skaitītāju rādītājus par dzīvojamo māju /adrese/, par katru 2014.gada atskaites periodu (mēnesi); metodiku, pēc kādas tiek aprēķināta maksa atsevišķi par karstā ūdens uzsildīšanu, karstā ūdens cirkulāciju un apkuri; lēmumu vai normatīvo aktu, uz kura pamata attiecīgā metodika noteikta, kā arī piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam morālā kaitējuma kompensāciju 960 *euro*. Prasība noraidīta pilnā apmērā un spriedums stājies likumīgā spēkā.

[5.5.2] No Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2019.gada 21.jūnija sprieduma lietā Nr.C29271617 (lietas 231.-240.lapa) redzams, ka

prasītājs bija cēlis tiesā prasību pret atbildētāju, lūdzot uzlikt pienākumu atbildētājam izsniegt prasītājam siltumenerģijas skaitītāju rādītājus par dzīvojamo māju /adrese/, par katru 2015.gada atskaites periodu (mēnesi); metodiku, pēc kādas tiek aprēķināta maksa atsevišķi par karstā ūdens uzsildīšanu, karstā ūdens cirkulāciju un apkuri, lēmumu vai normatīvo aktu, uz kura pamata attiecīgā metodika noteikta; piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam morālā kaitējuma kompensāciju 740 *euro*. Prasība noraidīta pilnā apmērā un spriedums stājies likumīgā spēkā.

[5.5.3] Tiesa konstatēja, ka prasītājs nav sniedzis pierādījumus, ka metodika, pēc kuras tiek aprēķināta maksa par atsevišķām siltumenerģijas pozīcijām (ūdens uzsildīšana, karstā ūdens cirkulācija, apkure) kopš 2015.gada 12.marta atbildes sniegšanas būtu mainījusies un 2016.gadā būtu pielietota kāda cita metodika.

Ievērojot minēto, tiesa atzina, ka prasība daļā par pienākuma uzlikšanu atbildētājam izsniegt prasītājam metodiku, pēc kādas tiek aprēķināta maksa atsevišķi par karstā ūdens uzsildīšanu, karstā ūdens cirkulāciju un apkuri; lēmumu vai norādīt tiesību aktu, uz kura pamata attiecīgā metodika noteikta, ir noraidāma, jo atbildētājs šo pienākumu ir izpildījis jau vairāk nekā divus gadus pirms šīs prasības celšanas tiesā.

[5.6] Attiecībā uz prasījumu par morālā kaitējuma piedziņu 380 *euro* apmērā, tiesa norādīja, ka morālā kaitējuma atlīdzināšanas priekšnoteikumi ir neatļauta darbība, ar kuru aizskartas cietušās personas nemantiskās tiesības vai nemantiskais labums, un fakts, ka aizskārums radījis fiziskas vai garīgas ciešanas.

Ņemot vērā, ka lietā nav pierādījumu par to, ka atbildētājs būtu pārkāpis normatīvo aktu prasības un nebūtu sniedzis prasītājam kā dzīvokļa īpašniekam informāciju, kura ir atbildētāja rīcībā, tiesa nekonstatēja atbildētāja neatļautu darbību vai bezdarbību, ar ko būtu aizskartas prasītāja mantiskās vai nemantiskās tiesības vai intereses, kas ir priekšnoteikums morālā kaitējuma atlīdzināšanai, un atzina, ka nav pamata morālā kaitējuma atlīdzības piedziņai un prasība šajā daļā ir noraidāma.

[5.7] Ar spriedumu tiesa noraidīja arī prasītāja lūgumus.

[5.7.1] Attiecībā uz prasītāja lūgumu izprasīt no civillietas Nr.C29566515 2017.gada 4.aprīļa vēstules norakstu, no civillietas Nr.C29625315 2016.gda 31.oktobra vēstules norakstu, no civillietas Nr.C29719015 2016.gada 23.oktobra vēstules norakstu, no civillietas Nr.C29532515 2017.gada 26.novembra vēstules norakstu, tiesa norādīja, ka prasītājs pats ir šo civillietu dalībnieks, tālab uzskatot, ka šādi dokumenti nepieciešami konkrētās lietas izskatīšanai, pats varēja tos izprasīt no norādītajām civillietām. Tāpat tiesa konstatēja, ka prasītājs nav arī pamatojis, kādus faktus šie viņa norādītie dokumenti varētu pierādīt izskatāmajā civillietā.

[5.7.2] Tiesa noraidīja lūgumu par liecinieku aicināšanu uz tiesu, kuri pierādīs faktu par 12 dzīvokļu pārbūvi daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā /adrese/, un dokumentu izprasīšanu no dzīvojamās mājas /adrese/, lietas 1., 3., 4.sadaļas, kuri, tajā skaitā apstiprinās dzīvojamā mājā veiktās 12 dzīvokļu pārbūves, izskaidrojot, ka minētajiem apstākļiem nav nekādas nozīmes izskatāmajā civillietā.

[5.7.3] Attiecībā uz prasītāja lūgumu uzaicināt uz tiesu lieciniekus, kuri var liecināt, ka lietas materiālos esošā /biedrība/ vārdā noformētā pilnvara uz /pers. B/ vārda ir falsificēta un viltota, tiesa konstatēja, ka lietas materiālos ir atbildētāja izdoto pilnvaru kopijas /pers. B/ (lietas 56., 141.lapa). Tas apstāklis, ka /pers. B/ netika pielaists piedalīties kā /biedrība/ pārstāvis citā civillietā, kura 2020.gada 6.martā skatīta Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā (tiesas sēdes protokola kopija - lietas 158.-162.lapa), neliecina par to, ka pilnvara ir falsificēta un viltota.

Publiskajā reģistrā tiesa ir pārliecinājusies, ka /pers. C/, kura parakstījusi pilnvaru, ir tiesīga atbildētāju pārstāvēt vienpersoniski, ka šis pilnvarojums nav atsaukts, līdz ar to prasītāja pieteiktais lūgums nav pamatots.

[6] Par pirmās instances tiesas spriedumu prasītājs iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā pārsūdzējis spriedumu pilnā apmērā. **Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.**

[6.1] Pirmās instances tiesa atbilstoši Civilprocesa likuma 97.pantam nav novērtējusi prasītāja norādītos apstākļus un pierādījumus lietā.

[6.2] Tiesību akti neregulē, kādā veidā nolasāmi siltumenerģijas skaitītāja rādījumi, bet viennozīmīgi nosaka, ka dzīvokļa īpašniekam ir tiesības saņemt un iepazīties ar skaitītāju rādījumiem, no kuriem, prasītājam tiek piestādīti rēķini. Prasītājam nav pienākums un iespēja informāciju par siltumenerģijas skaitītāja rādījumiem 2016.gadā par dzīvojamo māju /adrese/, pieprasīt un saņemt no AS "Rīgas siltums", ievērojot to, ka prasītājam nav līgumattiecības ar AS "Rīgas siltums".

[6.3] Atbildētājs nav sniedzis atbildi prasītājam viena mēneša laikā uz prasītāja 2015.gada 13.februāra iesniegumu, kurā būtu sniegtas atbildes pēc būtības uz iesniegumā uzdotajiem jautājumiem. Tāpat minētajā atbildē nav sniegta informācija par metodiku, pēc kādas 2016.gadā katram dzīvoklim dzīvojamā mājā /adrese/, tiek aprēķināts patērētais siltumenerģijas apjoms, kas tiek izlietots karstā ūdens uzsildīšanai, karstā ūdens cirkulācijai un apkurei, metodiku, pēc kādas tiek aprēķināta maksa atsevišķi par karstā ūdens uzsildīšanu, karstā ūdens cirkulāciju un apkuri, lēmumu vai tiesību aktu, uz kura pamata attiecīga metodika noteikta.

[6.4] Siltumenerģijas pakalpojumu aprēķina metodika mainās gadā divas reizes - kad pieslēdz mājai apkuri un, kad to atslēdz. Savukārt, ja mājā veikta nelikumīgā dzīvokļu pārbūve, tad ik gadus siltumenerģijas pakalpojumu aprēķina metodika mainās četras reizes.

Ar lietas materiālos esošajiem pierādījumiem apstiprinās, ka atbildētājs pret prasītāju kā dzīvokļu īpašnieku pieļāvis diskrimināciju, liedzot saņemt informāciju, ignorējot normatīvos aktus, ignorējot prasītāja pieprasījumus, neatbildot uz prasītāja pieprasījumiem pēc būtības, izmantojot nepamatotus iemeslus atteikumam, kas izraisījis prasītājam viņa tiesību aizskārumu, tādejādi ir pamats piedzīt morālā kaitējuma atlīdzību.

[6.5] Prasītāja ieskatā tiesas spriedumā izdarītie secinājumi nav pamatoti ar tiesību aktiem, līdz ar to ar tiesas spriedumu faktiski tiek atļauts prasītāju aplaupīt, tādejādi prasītājs lūdzis šo jautājumu nodot prokuratūrai.

[6.6] Apelatora ieskatā pirmās instances tiesa ir nepareizi piemērojusi un nepareizi iztulkojusi Latvijas Republikas Satversmes 92.pantu, Civillikuma 1635.pantu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma normas, t. sk. 14. un 15.pantu, kā arī ir pārkāpusi Civilprocesa likuma 5.panta pirmo, piekto sesto daļu, 8.panta pirmo daļu, 9., 82., 93., 97.pantu, 189.panta trešo daļu, 190. pantu, 193. panta piekto daļu, kā arī nepareizi nav piemērojusi Civillikuma 1., 5., 2305., 2343., 2344., 2345. un 2352.[1] pantu, un Ministru kabineta 09.12.2008. noteikumu Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" prasības, t. sk. 7.1, 8. un 9.punktu.

[6.7] Prasītājs atsaucies uz judikatūru līdzīgās lietās: Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2016.gada 2.maija spriedumu lietā Nr.C29654914, Latgales apgabaltiesas 2014.gada 8.septembra spriedumu civillietā Nr.C30476313, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2016.gada 5.maija spriedumu lietā Nr.C29426615, Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2010.gada 24.novembra spriedumu lietā Nr.SKC-245/2010, Aizkraukles rajona tiesas 2015.gada 29.janvāra spriedumu lietā Nr.C28357714.

[6.8] Apelators savā apelācijas sūdzībā pieteicis lūgumus un jaunus pierādījumus:

[6.8.1] Apelators pieteicis šādus lūgumus saistībā ar pierādījumiem.

[6.8.1.1] Pievienot Rīgas apgabaltiesas 2021.gada 11.maija tiesas sēdes protokolu lietā Nr.C29342318, kas nebija iesniegtas pirmās instances tiesā dēļ tā iemesla, ka prasītājs nezināja un nevarēja zināt, ka tiesa nepamatoti noraidīs prasību, kā rezultātā radīsies nepieciešamība iesniegt tiesā apelācijas sūdzību par tiesas spriedumu, un, kas apstiprina to, ka liecinieks /pers. D/ liecinājis, ka atbildētāja grāmatvedības un / vai finanšu dokumentus gatavo /pers. E/, līdz ar to uz atbildētāja grāmatvedības un / vai finanšu dokumentiem jābūt grāmatvedes /pers. E/ parakstiem, papildus valdes locekļu un

revidenta parakstiem, bet faktiski uz lietā iesniegtajiem atbildētāja grāmatvedības un / vai finanšu dokumentiem /pers. E/ paraksti nav, bet citi uz tiem esošie paraksti uzskatāmi par falsificētiem.

[6.8.1.2] Nopratināt /pers. E/lietā kā liecinieci. Minētais lūgums netika pieteikts pirmās instances tiesā, jo /pers. A/ minētos faktus uzzināja citā tiesas procesā lielā Nr.C29342318 2021.gada 11.maijā.

Tāpat pirmās instances tiesa nepamatoti noraidīja prasītāja lūgumu par liecinieku pieaicināšanu, tāpēc apelators uztur šo lūgumu arī apelācijas instances tiesā.

[6.8.1.3] Pirmās instances tiesa nepamatoti noraidīja /pers. A/ lūgumu izprasīt no atbildētājas visus dokumentus no dzīvojamās mājas /adrese/, lietas 1., 3. un 4.sadaļas (iereģistrētus, cauršūtus un apzīmogotus), tālab apelators uztur šo lūgumu apelācijas instances tiesā.

[6.8.2] Apelācijas sūdzībā prasītājs pieteicis lūgumu izskatīt lietu mutvārdu procesā.

[7] 2020.gada 5.jūnija COVID-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pants pieļauj civillietu izskatīšanu rakstveida procesā, ja iespējams nodrošināt lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu un tiesa nav atzinusi par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

Ievērojot to, ka izskatot konkrēto civillietu rakstveida procesā pastāv iespēja nodrošināt visu lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu, lieta nav saistīta ar objektīvu nepieciešamību to izskatīt mutvārdu procesā, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka lietu iespējams izskatīt rakstveida procesā.

Pusēm 2021.gada 28.septembrī nosūtīts tiesas paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

[8] Saistībā ar apelatora lūgumiem par pierādījumiem Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka pierādījumu pieņemšanu apelācijas instances tiesā reglamentā Civilprocesa likuma 430.pants, kura ceturtā daļā paredz, ka gadījumā, ja apelācijas instances tiesā lietas dalībnieks iesniedz pierādījumus, kurus viņam bija iespējas pieteikt pirmās instances tiesā, un ja apelācijas instances tiesa nekonstatē attaisnojošus iemeslus, kāpēc pierādījumi netika iesniegti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesa pierādījumus nepieņem.

[8.1] Apelatora lūgumu, kas norādīts šī sprieduma p.6.8.1.1., Civillietu tiesas kolēģija atzīst par noraidāmu, jo nekonstatē attaisnojošus iemeslus, kāpēc pierādījumi netika iesniegti pirmās instances tiesā. Apelatora arguments, ka viņš nav varējis zināt, ka tiesa nepamatoti noraidīs viņa prasību, kā rezultātā būs nepieciešamība iesniegt apelācijas sūdzību, ir formāls, jo uzsākot tiesvedību ikvienam prāvniekam jārēķinās ne tikai ar prasības apmierināšanas, bet arī ar tās noraidīšanas iespējamību.

[8.2] Apelatora lūgumu nopratināt /pers. E/ lietā kā liecinieci Civillietu tiesas kolēģija atzīst par noraidāmu, jo neatzīst par attaisnojošiem prasītāja minētos iemeslus, kālab šis lūgums netika pieteikts pirmās instances tiesā.

[8.3] Apelatora pirmās instances tiesā pieteikto lūgumu par liecinieku pieaicināšanu, kuru apelators uztur, norādot, ka pirmās instances tiesa šo lūgumu nepamatoti noraidījusi, Civillietu tiesas kolēģija atzīst par noraidāmu, jo pretēji apelatoram secina, ka pirmās instances tiesa šajā jautājumā, pieņēmusi pamatotu lēmumu (šī sprieduma p. 5.7.2., 5.7.3.).

[8.4] Apelatora pirmās instances tiesā pieteikto lūgumu izprasīt no atbildētājas visus dokumentus no dzīvojamās mājas /adrese/, lietas 1., 3. un. 4. sadaļas (iereģistrētus, cauršūtus un apzīmogotus), kuru apelators uztur, norādot, ka viņa ieskatā pirmās instances tiesa šo lūgumu nepamatoti noraidījusi, Civillietu tiesas kolēģija atzīst par noraidāmu, jo pievienojas pirmās instances tiesas secinājumiem šajā jautājumā un atzīst tos par pamatotiem, savukārt minētos pierādījumu nepieciešamību par neatbilstošu Civilprocesa likuma 94.panta noteikumiem.

[9] Apelācijas sūdzībā prasītāja pieteikto lūgumu izskatīt lietu mutvārdu procesā, Civillietu tiesas kolēģija atzīst par noraidāmu, jo 2020.gada 5.jūnija COVID-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pants pieļauj civillietu izskatīšanu rakstveida procesā; apelatora norādītie iemesli nerada pamatu uzskatīt, ka izskatot lietu rakstveida procesā netiks nodrošinātas kāda lietas dalībnieka tiesības; konkrētajā gadījumā pastāv iespēja rakstveida procesā nodrošināt visu lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu, kā arī lieta nav saistīta ar objektīvu nepieciešamību to izskatīt mutvārdu procesā.

[9.1] Civilprocesa likumam atbilstoši lūgumi tiesas noteiktajā termiņā netika iesniegti, kā arī lietas dalībnieki nebija izmantojuši savas tiesības iesniegt rakstveida paskaidrojumus Civilprocesa likuma 166.panta kārtībā.

## Motīvu daļa

**Izvērtējusi prasības un apelācijas sūdzības argumentus, kopsakarā visiem lietā esošajiem pierādījumiem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība un apelācijas sūdzība ir noraidāmas šādu motīvu dēļ:**

[10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Ņemot vērā apstākli, ka pirmās instances tiesas spriedums tiek pārsūdzēts pilnā apjomā, tad arī prasība apelācijas kārtībā tiek izskatīta pēc būtības pilnā apmērā, atbilstoši prasītāja apelācijas sūdzībā minētajiem argumentiem.

[10.1] Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ka, ja tiesa atzīst, ka zemākas instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija, pārbaudījusi un novērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2021.gada 28.maija spriedumā sniegtā argumentācija ir izvērsta, pareiza un pilnībā pietiekama, līdz ar to tiesas kolēģija saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas noteikumiem pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai, papildus norādot šādus motīvus.

[10.1.1] Apelators neapstrīd pirmās instances tiesas nodibinātos faktus, ka viņam pieder dzīvokļa īpašums Nr.18 un pie tā piederošā kopīpašuma 532/30232 domājamā daļa no daudzdzīvokļu mājas, kas atrodas /adrese/. Tāpat lietā nav strīdu, ka /biedrība/ pārvalda un apsaimnieko dzīvojamo māju /adrese/, no 2013.gada 1.decembra atbilstoši dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieku 2013.gada 28.novembra kopsapulces pieņemtajam protokola Nr.1/13 lēmumam.

[10.1.2] Lietā pastāv strīds par to, vai prasītājam ir saistoši dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /nosaukums/ dalībnieku (biedru) lēmumi un vai atbildētājs ir pieļāvis normatīvo aktu pārkāpumu, sniedzot atbildes uz prasītāja pieprasījumiem par siltumenerģijas rādītājiem un aprēķināšanu un nodarījusi prasītājam morālo kaitējumu.

[10.2] Saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 1.panta 2.punktu dzīvojamās mājas īpašnieks ir dzīvojamās mājas īpašnieks vai valsts dzīvojamās mājas valdītājs. Dzīvojamās mājas īpašnieks ir arī dzīvokļa īpašuma īpašnieks.

Pamatoti pirmās instances tiesa atsaukusies uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta piekto daļu, kura noteic, ka uz pārvaldīšanas

uzdevuma pamata iegūtās saistības attiecas uz ikvienu dzīvojamās mājas īpašnieku. Dzīvokļu īpašnieku kopums kopsapulcē lemj par jautājumiem, kas saistīti ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, kā arī kārtību, kādā dzīvokļu īpašnieki norēķināsies par pakalpojumiem.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 14.panta otrā daļa noteic pārvaldnieka pienākumu sniegt dzīvojamās mājas īpašniekam aktuālu, nepārprotamu un pilnīgu informāciju par dzīvojamās mājas īpašniekam saistošiem normatīvajiem aktiem un no tiem izrietošajām saistībām, par pārvaldnieka saistībām, kas izriet no pārvaldīšanas uzdevuma, kā arī - pēc dzīvojamās mājas īpašnieka pieprasījuma - par jautājumiem, kas attiecas uz pārvaldīšanas uzdevumu.

Iepazīstoties ar prasītāja apelācijas sūdzību, Civillietu tiesas kolēģija secina, ka prasītājs nepamatoti interpretējis tiesību normas, uzskatot, ka viņam kā vienam no dzīvokļa īpašniekiem daudzdzīvokļu mājā, kas atrodas /adrese/, nav saistoši šīs mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulces pieņemtie lēmumi.

Lietā esošie pierādījumi, kurus pamatoti izvērtējusi pirmās instances tiesa, izdarot atbilstošus secinājumu (šī sprieduma p. 5.2.2, 5.2.2.1., 5.2.2.2., 5.2.2.3., 5.2.3., 5.4.) norāda, ka prasītājs bez pietiekama juridiska pamata apgalvojis, ka atbildētājs ar likumu noteiktos pienākumu nav izpildījis un ignorējis prasītāja lūgumus sniegt informāciju, jo prasītāja informācija viņa interesējošajos jautājumos, apjomā kāds ir atbildētāja rīcībā, tikusi sniegta.

[10.2.1] Prasītājs savā apelācijas sūdzībā norādījis, ka atbildētājs izvairījies no ziņu sniegšanas, vienlaikus nenorādot, kā tieši ir izpaudusies atbildētāja izvairīšanās no ziņu sniegšanas.

[10.2.1.1] Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka 2017.gada 29.augustā prasītājs nosūtījis atbildētājam rakstveida iesniegumu, lūdzot atbildētāju, pamatojoties uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 15.pantu un Ministru Kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumiem Nr.1013, izsniegt (nosūtīt) prasītājam siltumenerģijas skaitītāja rādījumus par dzīvojamo māju /adrese/, par 2016.gada katru atskaites periodu (lietas 16.lapa).

Atbildētājs 2017.gada 29.septembrī rakstveidā sniedzis atbildi, kurā norādījis, ka Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 15.pants neuzliek par pienākumu sniegt informāciju dzīvokļa īpašniekam par siltumenerģijas skaitītāja rādījumiem dzīvojamā mājā, savukārt Ministru Kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumi Nr.1013 neattiecas uz dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldīšanu (lietas 17.lapa).

Lietā nav strīdu, ka arī iepriekšējos laika periodos, tai skaitā - 2015.gada 13.februārī prasītājs nosūtījis /biedrība/ rakstveida iesniegumu, lūdzot atbildētāju sniegt prasītājam informāciju, pēc kādas metodikas tiek aprēķināts katram dzīvoklim dzīvojamā mājā /adrese/, patērētās siltumenerģijas apjoms, kas tiek izlietots karstā ūdens uzsildīšanai, karstā ūdens cirkulācijai un apkurei atsevišķi pa šīm pozīcijām; paziņot, kāda institūcija ir apstiprinājusi šo metodiku, un nosūtīt prasītājam attiecīgā lēmuma vai normatīvā akta kopiju (lietas 72.lapa). Atbildot uz šo iesniegumu atbildētājs 2015.gada 12.martā sniedzis atbildētājam atbildi prasītājam, norādot, ka dzīvojamās mājas kopējā siltumenerģija tiek sadalīta aukstā ūdens uzsildīšanai, karstā ūdens cirkulācijas izmaksām un apkurei; aukstā ūdens uzsildīšanas izmaksas tiek aprēķinātas, izmantojot konstantu tarifu, kas tiek reizināts ar patērēto ūdens daudzumu; karstā ūdens cirkulācijas izmaksas tiek aprēķinātas, izmantojot konstantu tarifu, kas tiek reizināts ar dzīvokļu skaitu dzīvojamā mājā; no kopējām siltumenerģijas izmaksām tiek atņemtas aukstā ūdens uzsildīšanas izmaksas, cirkulācijas izmaksas, un atlikums tiek sadalīts ar dzīvojamās mājas apkures platību un reizināts ar katra dzīvokļa platību, iegūstot katra dzīvokļa apkures izmaksas; šāda siltumenerģijas sadales kārtība ir pārņemta no Valsts centrālās dzīvojamo māju privatizācijas komisijas un dzīvokļu īpašnieki nav pret to iebilduši (lietas 73.lapa).

[10.2.1.2] Civillietu tiesas kolēģija analogi pirmās instances tiesai secina, ka tādējādi no atbildētāja atbildēm ir secināms, ka atbildētājs ir skaidri un pamatoti prasītājam norādījis, ka pārvaldnieka rīcībā nav informācijas par prasītāja skaitītāja rādītājiem un šādu ziņu sniegšana neietilpst pārvaldnieka pienākumos, gan izskaidrojis metodiku, kā tiek aprēķināta dzīvojamās mājas kopējā siltumenerģija un ka pret norādīto metodiku dzīvokļu īpašnieki nav cēluši iebildumus.

[10.2.2] 2013.gada 28.novembrī dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē nolēmuši apstiprināt piedāvāto komunālo pakalpojumu aprēķināšanas metodiku (lietas 173.-175.lapa).

Ar AS "Rīgas siltums" 2018.gada 13.jūnija atbildi atbildētājam (lietas 60.lapa) apstiprinās, ka tā sniegusi informāciju par normatīvajiem aktiem, AS "Rīgas siltums" nolikumu un nekustamajā īpašumā /adrese/, esošajiem siltumenerģijas skaitītājiem. AS "Rīgas siltums" norādījusi, ka siltumenerģijas skaitītāju rādījumi tiek nolasīti automātiski un tie izmantoti norēķinos par patērēto siltumenerģiju.

Civillietu tiesas kolēģija secina, ka tādējādi atbildētājs savas kompetences ietvaros sniedzis prasītājam informāciju par siltumenerģiju un tās aprēķināšanas metodiku, kā arī atbildētājs vērsies ar informācijas pieprasījumu pie AS "Rīgas siltums", tādejādi nav pamatots apelācijas sūdzībā minētais arguments, ka prasītājam nav pienākums un iespēju informāciju par siltumenerģijas skaitītāja rādījumiem 2016.gadā par dzīvojamo māju /adrese/, pieprasīt un saņemt no AS "Rīgas siltums". Tāpat Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas norādītajam, ka atbildētājam nav iespējams sniegt prasītājam 2017.gada 29.augusta iesniegumā pieprasīto informāciju par siltumenerģijas skaitītāja rādījumiem par dzīvojamo māju /adrese/, par 2016.gada katru atskaites periodu, jo šī informācija atrodas nevis atbildētāja, bet AS "Rīgas siltums" rīcībā.

Līdz ar to secināms, ka atbildētājs 2015.gada 12.marta un 2017.gada 29.septembra atbildēs uz prasītāja iesniegumiem atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 14.panta otrās daļas prasībām ir sniedzis aktuālo atbildētāja rīcībā esošo informāciju saprātīgā termiņā (viena mēneša laikā), un atbildētājam nevar uzlikt pienākumu izsniegt prasītājam tādu informāciju, kuras nav atbildētāja rīcībā.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība par pienākuma uzlikšanu noraidāma kā nepamatota.

[10.3] Apelators atsaucies uz tiesu praksi līdzīgu lietu izspriešanā, ko lūdzis piemērot šajā lietā.

[10.3.1] Iepazīstoties ar prasītāja norādītajiem tiesu nolēmumiem Civillietu tiesas kolēģija secina, ka tie nav attiecināmi uz konkrēto strīdu šādu iemeslu dēļ.

[10.3.1.1] Latgales apgabaltiesas 2014.gada 9.septembra spriedums civillietā Nr.C30476313 taisīts sakarā ar fiziskas personas prasību pret dzīvojamās mājas apsaimniekotāju par morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu. Tiesa norādījusi, ka atbildētājs rīkojies pretēji likumam, atkārtoti un ilgstoši ignorējot prasītāja iesniegumus un neizpildot pienākumu sniegt dzīvokļa īpašniekam informāciju par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbu izstrādi.

[10.3.1.2] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2016 gada 2.maija spriedumu civillietā Nr.C29654914, prasītāja prasība pret atbildētāju par pienākuma izpildi un morālā kaitējuma piedziņu un lietā iesniegtā apelācijas sūdzība noraidītas pilnībā.

[10.3.1.3] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2016.gada 5.maija spriedumu lietā Nr.C29426615 apmierināts prasītāja prasījums pret atbildētāju par pienākuma uzlikšanu atbildētājam iepazīstināt prasītāju ar atskaiti par 2014.gadā iekasētajiem un izlietotajiem līdzekļiem par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu. Atšķirībā no šajās lietās tiesas konstatētajiem apstākļiem, izskatāmajā civillietā nav strīda par to, ka atbildētājs savlaicīgi sniedzis atbildi uz prasītāja iesniegumiem un ir atbildējis uz prasītāja lūgumiem pēc būtības.

[10.3.1.4] Senāta Civillietu departamenta 2010.gada 24.novembra spriedums lietā Nr.SKC-245/2010 taisīts lietā fiziskas personas prasībā pret dzīvokļu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību par rēķinu sakārtošanu un parāda piedziņu, un satur judikatūras tēzi, ka uz dzīvokļa īpašnieku, kurš nav noslēdzis apsaimniekošanas līgumu ar ēkas apsaimniekotāju – dzīvokļu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību un nav arī šīs sabiedrības biedrs, nav attiecināmas sankcijas, kuras par sabiedrības lēmumu nepildīšanu uzņēmušies tās biedri vai citi dzīvokļu īpašnieki.

Konkrētajā prasībā uz šādu sankciju piemērošanu nav norādīts.

[10.3.1.5] Aizkraukles rajona tiesas 2015.gada 29.janvāra lietā Nr.C28357714 izskatīšanas priekšmets bijis dzīvokļa īpašnieka pienākums maksāt sabiedrības biedru kopsapulces izveidotā "Mājas vecāko fonda" maksu. Arī šādi faktiskie apstākļi konkrētajā civillietā nepastāv.

[10.3.2] Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītāja norādītie tiesas spriedumi nav attiecināmi uz konkrēto strīdu, jo lietas faktiskie un tiesiskie apstākļi nav salīdzināmi. Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītāja norādītā tiesu prakse nav attiecināma uz konkrēto strīdu, jo prasītāja norādītajās lietās būtiski atšķiras lietas faktiskie un tiesiskie apstākļi. Pie tam Civilprocesa likuma 5.panta sestā daļa paredz, ka piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru, savukārt ne visi prasītāja norādītie tiesu spriedumi atbilst judikatūras kritērijiem.

[10.4] Apelācijas sūdzībā izteikti iebildumi, ka pirmās instances tiesa nav novērtējusi pierādījumus, nepareizi piemērojusi un iztulkojusi Civilprocesa likuma 97.pantu.

Civillietu tiesas kolēģija izskaidro apelatoram, ka Civilprocesa likumā ietvertais dispozitivitātes princips paredz, ka puses pašas lemj kādas prasības celt un kādus pierādījumus to pierādīšanai vai atspēkošanai iesniegt un neizvirza šiem pierādījumiem formālas prasības.

Civilprocesa likuma 97.panta trešā daļa uzliek tiesai par pienākumu veikt lietā pieņemto pierādījumu novērtēšanu, savukārt minētā panta pirmā daļa paredz tiesai saistošus pierādījumu novērtēšanas kritērijus.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pārsūdzētajā spriedumā veikta pietiekama un Civilprocesa likuma tiesību normu prasībām atbilstoša pierādījumu izvērtēšana, un līdz ar to minētie apelācijas sūdzības argumenti nav pamatoti un uzskatāmi par apelatora subjektīvu uzskatu.

[10.5] Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka Civilprocesa likuma 192.pants noteic, ka tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas. Kā atzīts tiesību teorijā, tad prasības priekšmets civilprocesuālo tiesību izpratnē ir prasītāja materiāltiesiskais prasījums, kura pamatotību pārbauda tiesa, izskatot lietu pēc būtības, savukārt prasības pamats civilprocesuālo tiesību izpratnē ir apstākļi, uz kuriem prasītājs pamato savu materiāltiesisko prasījumu.

Konkrētā /pers. A/prasība pret /biedrība/celta nolūkā uzlikt par pienākumu atbildētājam izsniegt prasītājam siltumenerģijas skaitītāju radījumus par dzīvojamo māju /adrese/, par 2016.gadu par katru mēnesi, metodiku pēc kādas tiek aprēķināta maksa atsevišķi par karstā ūdens uzsildīšanu, karstā ūdens cirkulāciju un apkuri, norādīt lēmumu vai tiesību aktu, uz kura pamata attiecīga metodika noteikta un piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam morālā kaitējuma kompensāciju 380 *euro*.

[10.5.1] Izvērtējot pierādījumus par to kā atbildētājs pildījis savus pienākumus, Civillietu tiesas kolēģija analogi pirmās instances tiesai secināja, ka pienākumi atbildētājam iespējamajā apjomā pildīti un ziņas prasītājam sniegtas. Tādējādi arī apelācijas instances tiesa nekonstatē prasītāja tiesību aizskārumu no atbildētāja puses, kas ir obligāts priekšnosacījums morālā kaitējuma atlīdzības piedziņai, un tālab arī prasība daļā par morālā kaitējuma atlīdzību tiek noraidīta.

[10.6] Konstatējot, ka arī pārējie apelācijas sūdzības argumenti nav pamatoti, kā arī dublē argumentus, kuri bija minēti prasībā un vērtēti pirmās instances tiesā, Civillietu tiesas atzīst, ka pārsūdzētajā spriedumā veikts labs strīdā pastāvošos apstākļu novērtējums, kā rezultātā arī apelācijas instances tiesā rodas pamats prasības noraidīšanai.

[10.7] Noraidot prasību un apelācijas sūdzību, izlemjams jautājums par tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.pantu un 42.panta otro daļu prasītājam, kura prasība un apelācijas sūdzība noraidītas, būtu pienākums maksāt ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus (ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi), kuri iztiesāšanas laikā divu instanču tiesās radušies 16,08 *euro* (11,81 *euro* + 4,27 *euro*), bet tā kā prasītājs sava materiālā stāvokļa dēļ ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2017.gada 19.oktobra, Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2019.gada 26.novembra lēmumu un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2021.gada 16.jūnija lēmumu ticis daļēji atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos, tad nesamaksātos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus uzņemas valsts.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8.panta pirmo daļu, 92. - 97., 189. - 193., 432. pantu Civillietu tiesas kolēģija

**nosprieda:**

noraidīt pilnā apmērā /pers. A/ prasību pret /biedrība/par pienākuma izpildi un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Senāta Civillietu departamentā 30 dienu laikā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja M.Bebriša

Tiesnese Ž.Žimante

Tiesnese S.Vamža